

ČUK na pal'ci

Izhaja dan 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavelli 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik France Podberšič. — Cena, oglasom: 1 milimeter visodine v širini enega stolpa 1. — 80, za trgovsko reklamo, Bančna obvestila, poslana, oamrtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za izposojništvo 22.50 L.

Leto II.

GORICA, dne 10. maja 1923

št. 14.

Mussolini krono kuje — da ga vsa država čuje.

Poslušaj kovača,
ki krono obrača,
razbija, se krega,
da daleč se zlega.

Mussolini — Mussolini
vam tolče po kroni,
jo hoče razbiti
in novo nar'diti.

Vse, kar je v državi,
po meri ni pravi,
na ogenj vrzimo
in drugo nar'dimo.

In če se ti zdeha,
počakaj, da neha,
si srago obriše,
končano zdaj ni še.

Tedaj mi spoznamo,
če prav zdaj imamo,
ker čigar je zmota,
ga čaka robota.

Poslušaj kovača,
ki krono obrača,
razbija, se krega,
da daleč se zlega.

PRAVNA ZAVEST.

»Tu imate 20 c. A glejte, da ne boste kupili zanje žganja.«

»Kaj?« je odvrnil berač. »Jaz lahko naredim s svojim denarjem, kar sam hočem.«

IDEALNA GOSTILNA.

Dijak Vinopivec: »Dragi kolega, Podedoval sem dvajset tisoč lir.«

Kolega Požiravček: »Bravo! Kupiva gostilno in zapišiva nanjo: Vstop za goste prepovedan!«

OBMETAVANJE.

Sodnik: Kako je prišlo do tega, da sta se vidva tako hudo zasovražila?

Priča: »Zagnal mi je vrček piva v glavo, jaz sem ga vrgel nazaj, nato mi je zagnal on steklenico, jaz sem mu jo vrnil in tako sva se obmetavala.«

NOČNA SLUŽBA.

Neki lekarnar je bil ob 2. uri po noči prebujen od nekega ve seljaškega dijaka, ki mu je pozvonil.

»Kaj želite?«

»Za deset stotink lipovega čaja.«

»Ali ne morete počakati do jutri.«

»Dobro, bom pa jutri ob tej uri zopet pozvonil.«

PREVEČ ZAHTEVANO.

V neki drogeriji je zahteval ljudi gospod Rohné za 10 c. ribjega olja.

»Zalibog, mi je ravno pošlo, je dejal drogir.«

»To me ne briga«, je rohnél gospod Rohné. »Jaz hočem imeti za 10 c. ribjega olja, pa če radi tega tudi celega soma pobijete.«

TRJE KNOFI — CESARJI.

V mirnem času, ko je še Svetlinov Janezek hodil v šolo, je učitelj pripovedoval, da so v Evropi trije cesarji. Janezku ni šla posebno dobro v glavo številka tri in tudi imena cesarjev ne. Učitelj mu je ukazal prinesiti tri knofe ter mu silil v glavo: »To je avstrijski cesar, to je nemški cesar in ta ruski cesar. Zapomni si dobro in na ta način boš lahko odgovoril.« — Po preteku par dni, pa ga res učitelj vnovič vpraša: »Kje imaš tvoje knofe?«

Janezek mu urno odgovori: »To je avstrijski cesar, to je nemški cesar... Učitelj: »No in tretji, zakaj molčiš?«

Janezek (boječe): »Gospod učitelj, ne bodite hudi, ruskega cesarja mi je mati na hlače prišla.«

PRI ZDRAVNIKU.

Gospodična je prišla k zdravniku in mu potožila, da jo ščepi po obrazu.

Zdravnik: »Recite vašemu zaročencu, naj se bolje obrije.«

—

Kmet je prišel k zdravniku: »Mene bolijo noge, da hodim kakor star konj.«

»Pojdite h konjedercu!«

—

Nek mladi človek je bil pri zdravniku: »Gospod, jaz čutim bolečino v sebi, ki gre iz želodca do vratu in zopet nazaj.«

Potem ste gotovo požili lift (električno dvigalo.)

Razširjajte „Čuka“!

Gorica, 10. maja 1923.

Gorico je doletela velika mast. Odkar se vozi trgovska mornarica po vseh naših ulicah, uživamo iste pravice kot v Benetkah, le s to razliko, da je pri nas prah, kar je v Benetkah voda. Mestna škropilnica se je sicer zaklela, da bo po parkrat kadila po mestu, a tako previdno in previdarno, da se bo ves prah, ki se bo ob tej priliki dvignil v zrak, zopet sesedel, če že ne na tla, pa vsaj na mimoidoče in na hiše. To je sicer velika škoda, ker se s tem zakrije sveža barva Goricanov, ki so bili glede vojne odškodnine in drugih dobrot znova in znova »frišno nafarihani« in bo vlada imela zopetno delo, da jih še enkrat prevlece z barvo.

Goriška občina je opazila, da ljudje ne prihajajo več v Gorico in ker se je bati, da bi pajki ne zapredli naših botog, so sklenili, da naredé na vseh koncih Gorice značilne table s samoslovenskimi napisi »Pejte ga noter!« Samoslovenski napisi te vrste baje do danes še niso prepovedani, ker ima tudi vlada — nekoliko botegarskega zmisla in so celo Videmci ustanovili poseben tečaj za slovenščino, v katerem se učé: »Pejte ga noter!« To ni slovenizacija, ampak širjenje trgovine, ki ne more škoditi. Če se v Rimu vrši isti proces, še ni znano.

Z ozirom na tako lepe uspehe, ki jih dosežamo Slovenci na tem polju, nas bodo prikrajšali drugje, da se dobrot ne preobjemo. Po najnovjšem odloku je dovoljeno tistim obtožencem, ki ne znajo laško, na sodnijah lajati. Odlok sicer ne določa izrecno, kakšen naj bo lajež, vendar mislimo, da vsaj približno tak mora biti kot je lajež sodnikov na slovenske

obtožence in tožnike: »Tu se govori laško.«

Istotako je vlada odredila italijansčini, naj v ljudskih šolah igra vlogo ježa in listce iz bajke, ki se je pritepel v listčin brlog in jo izpodrinil. Počasí bo ostala ena sama ura slovenščine na teden, znanje otrok bo ničla, v državi bomo imeli iste pravice kot naši sodeželani, narodnostno vprašanje bo rešeno, mirno sožitje tudi, samo »pejte ga noter« še ostane.

Tega bo lahko videl tudi Mussolini, kadar pride v Gorico, če mu bodo nakriviljeni hrbti in izjave, da se pri nas

cedi mleko in med, to dovolile. V Gorici se je baje osnoval poseben kurz za krivljenje hrbtenice ob takih prilikah in mazanje jezika za slavnostne prilike. Sicer imajo nekateri gospodje v tem oziru veliko rutino, a jim še ni dovolj. Bojé se namreč, da Mussolini tudi v Gorici ne bo sejal svojih vrat in zamenjal korit. Zato se hočejo klanjati tako globoko, da bo videl samo svetle pleše, ki so vse enake in kristalno čiste. Ne vemo pa, kaj bo, če Mussolini zapové »haptak!«

To bi jim prav privoščil
Čuk na palci.

GORIČANI! Če se niste še upisali kot člani „Goriške Matice“, storite to takoj! Prijave sprejema tudi „Narodna Knjigarna“ v Gorici, Via Carducci 7.

Kako so rešili časopisi kazni.

Groteska. Spisal Averčenko.
Pripomniti je treba, da se je to zgodilo pod carjem Nikolajem v Rusiji, ki je izdal naredbo, da morajo listi, ki poročajo lažnjive vesti, plačati kazen.

Glavni urednik Bazilij Baziljič je sedel v uredništvu »Dnevnika« zatopljen v svoje delo. V uredništvu je planil kronist Kuskin.

»Oprostite mi, Bazilij Baziljič, jaz sem kriv.«

»Kaj pa še je zgodilo?« je dežal glavni urednik in pobledel, sluteč kako nezdgo.

»Mestna kronika je prinesla notico, da je neki deček vtonil. Ta pa ni vtonil. Še sanjalo se mu, ni o tem. Ne glejte me tako, Bazilij Baziljič... Nabijte me raje!«

Glavni urednik je stisnil od bešnosti zobe:

»S kakšnim veseljem bi popadel te škarje in jih vam zasadi v grlo in jih obrnil dvakrat, ne, devetkrat, ko mi kaj takega naredite.«

Priletel je drugi kronist, Miskim.

»Bazilij Baziljič,« je vpil in

buljil z očmi, »Vrzite mi kaj v obraz!«

»Kaj hočete? Zakaj naj bi vam metal stvari v obraz?«

»Da, obesite me, obesite me!«
»Pero samo je krivo. Ta svinčnik preklicani, ki čečka in čečka in ne ve, kaj čečka! Ta svinčnik me bo še pogubil.«

Miskin je vzel svinčnik in ga je jezno stiskal v rokah.

»Kaj?« je vpil glavni urednik. »Pretep, o katerem ste poročali, se sploh ni vršil. Vi pa ste poročali o njem?«

»To se pravi... pretep se je vršil, toda ne na sejmu, ampak v hiši trgovca Semjonova. Pravzaprav pa ni bil pretep, ampak samo majhen prepir, samo sporekli so se malo... če ni nekdo, samo glasno nekaj razlagal. Jaž sam ne vem, kako se je to zgodilo.«

Urednik je popadel škarje, toda v tem hipu je planil v sobo tretji kronist, Rjedkin, ki je bil ves zmešan in je gledal ostale ves iz sebe.

»Gospodje,« je klical zdaleč. »Naznanjam vam veselo novico. Vaš divni igralec Meljutin Skuratov, o katerem smo poročali, da je v zadnjih izdihih, ker je požrl ribjo kost,

bo v par dneh popolnoma okrevale.«

Urednik ga je hotel požreti. Bruhnil mu je:

»Idijot!«

»Ne,« je dejal kronist. Ni idijot. Velik umetnik je. Vesel sem, da ozdravi.«

»Vi ste idijot ne on, ki ne zapazite, da bomo kaznovani radi napačnih poročil.«

Veseli Rjedkin je zazijal na široko in iskal sapo. Postal je rdeč in bled ob onem.

Kuskin se je oglasil:

»Ti si fepec, Rjedkin!«

Rjedkin pa je popravil:

»Ne toliko tepec kot idijot!«

Urednik pa se ni menil več za vse. Sam pri sebi je godrnjaje računat:

»Za dečka, ki ni vtonil 500 rubljev, pretep, ki ga ni bilo, 500-1000 rubljev, umetnik, no, umetnik bo najcenejši, recimo 200 do 700 rublja. Skupaj od 1200 do 1800 rubljev.«

Zgrabil se je za glavo, potem je planil kvišku.

»Gospodje. Mi moramo rešiti naš list, da ne bo kaznovan. Samo eno sredstvo je...«

Vsi trije so se zganili.

»Govorite! Tudi če umrjemo. V ogenj gremo, če hočete!«

»Pojdite in storite, da se bo res zgodilo, kar se ni zgodilo.«

Kuskin je prijel za roko malega bosopetca, ki ga je dohitel na cesti in mu je dejal:

»Pojva, toda videla nekaj lepega ob reki.«

»Ladijo?«

»Ladijo, tudi in še nekaj drugega. Le pojdi z mano. Ne boj se!«

Deček je tekkel za kronistom do brega reke.

»Vidiš tam, malo bolj daleč.«

Kronist je sunil dečka, ki se je prekucnil v vodo tako naglo, da niti bevskniti ni utegnil. Izgubil se je v valovih.

Kuskin je počakal nekoliko, da bi videl, če se dečku morda ne posreči, rešite se. Bojazen je bila nevtemeljena.

Rjeskin je prosil za sprejem k umetniku Meljutinu Skuratovu, ki je ležal v postelji. Dejal mu je:

Čuk na palci jadikuje!

V gorah ujeti so jastreba dva, ki skupno živela, si verna bila; V spoštovanju sorodstva določila sta, da čukovi savi k pogrebu bi šla. Samica vzdihuje: »Oh, dolga bo pot; Ni hleba ne sira in kaj za pod zob!« Tolaži jo stari: »To moja bo skrb; saj treba ni ovenka, jaz bodem že sit! Od daleč zagleda lep košček mesa, ki človek, brezsrčnež nastavljen ima. Ga slastno zagrabi; pa lop zahrešči, in jastreb nesrečni že v skopcu tiči! Pa starka obupno tam zraven čepi, že mož je že zgubljen, pomoči več ni. Čemu mi življenje in vdovski bo stan; naj vgrabi še mene, da mož ne bo sam! Ko starca je človek iz skopca vzel, je starko obupno v svoj skoppec ujel; na trg ju ponesel, kjer čaka oba, zdaj smrtna obsodba. Ah grozna bo ta! Jastreb na »čuo!« je bil ob glavo,

še predno pobral je od žensko slovo; nadalje trinog je obsodbo vršil, in starki nesrečnici vrat je zavil! Obupno se vprašam, kam bode to šlo če zarod mi zginja, je žalostno to! Pred kratkim mi sovo vso maček je snel; zdaj strica in teto spet vrag mi je vzel!

BI JEDEL ČE BI BIL SIT.

V neki zakotni vasi je bil letni se-menj. Barak in komedij je bilo vse polno. Najbolj privlačna je bila baraka, kjer so vprižarjali neke vrste predstave, med katero je neki hrust pojedel dva ducata tr-dih jajc. Vse ie sililo tja, in podjetnik je precej izmolzel od občinstva. Zadnji dan bi gospodar rad še bolj iskoristil situacijo ter je radi tega poklical famoznega jajco-žrča in ga naprosil, naj zadnji dan pod-voji množino jajc in če mogoče tudi pod-voji predstavo.

Jajčar se je nekaj časa praskal za b-šesmi in premišljal. Nato pa veli podjet-

niku: »Vidite, gospodar, stvar bi se urav-nala in bi se zamoglo tudi tri predstave uprizoriti.

Ampak odvisno ie le od tega, ako mi dopustite od ene predstave do druge vsaj 24 ur.

PRIJATELJU.

Poet zdaj nov Slovincem venec vije!

Vedo to dobro »mule« iz Rafuta.

In iz Livade drobčkana Marjuta.

Ki njega ji veljajo poezije...

Zdaj ko štirinajsti dan že dež nam lije,

Velikonočnega je konec paršuta,

Ko padla nizko nam je že valuta,

Ko redko vidljo več nas oštarije:

Pozdravlja Bralko Te hvaležna masa

Pozdravlja Te posebno še Bumbaro

Kot srečnega izvoljenca Parnasa!

Ti pa le dalje svojo Muzo jaro

— Če Ti Ferandi še pusti kaj časa

Naprej jo ženi, vedno s polno parol

I. Ščiga.

«Kako vam gre z zdravjem? Na boljše? Tu sem vam prinesel steklenico dobrega vina. Pijva! Na Vaše zdravje.»

Nalil je dve časi in meštem, ko je umetnik zaprl oči, je spustil v njegov kozarec prasek za večno uspavanje.

«Na Vaše zdravje!» Umetnik je izpraznil kozarec, zaprl oči, se stresel in padel na blazine.

Peklenski smeh se je izvil kjedkinu iz prsi: «Končano!»

Ko se je propričal, da umetnik ni več med živimi, je odšel.

Vsi trije so se znašli na trgu in zagledali pijanca, ki se je bližal opotekajoč se.

Eden je stopil do njega. «Kako dovolite, da Vam reče tale šlovek, da ste baraba?»

«Kdo?» je vprašal pijanec. «Tale tu,» in kronist je pokazal na kočijaža, ki je mirno čakal nedaleč proč.

Čez par trenutkov so gledali kronisti enega najsijašnejših pretepev, v katerega je poseglo še več mimoidočih...

Trije kronisti so se veselili podali v uredništvo. Časopis je bil rešen.

O dolgih krilih.

Gospod Godrnjavec! Ne bodite tako hudobni! Ne drezajte v stšeno gnezdo! Ne spuščajte se v nevarnost ženske jeze, ženskih nohtev, ihte, hudih pogledov, strupenih besed in drugih takih stvari, ki jih ima nežni spol že od Eve sem v veliki rezervi.

Če smo se borili že tako dolgo proti kratkim krilom, ki so vselej spravile naše oči v nevarnost, da vidimo previsoko, se zdaj ventar ne bomo spravljali na dolga krila, ki so znamenje pokore, pameti, ponižnosti, dobrega srca, spravljivosti in še neštétih drugih čednosti, ki so jih dobile ženske ne najmanj po zaslugi Čuka na palci, ki jim je pošteno levite bral in beseda res ni bila bob ob steno.

Res je sicer, da lahko povomimo, kot pravite Vi, da bi bila dolga krila nastala iz resničnega poboljšanja, ampak so morebiti res samo plod tiste večne ženske želje, imeti kaj novega, vedno kaj novega. Res je morda ta moda nastala iz ničemurnosti ali celo iz maščevalnega namena, da moški potrosijo na ta način več za blago, toda pustimo to; naj bo namen tak ali tak, dober je vseeno. Včasih tudi slepa koš zrno najde.

Tudi je res, da bo zdaj ta ali ona z večjo silo pritisnila na moža, češ, zdaj mi kupi obleko, zdaj ti bom po volji, do gležnjev bom nosila krilo in bo pod tem moralnim pritiskom trpel možev možnjček. Vse to je res, pa pustimo raje.

Res je tudi, da je to izmislil pariški krojač in ne ženska spokornost, ampak pomisliti moramo, da so modo ženske

takoj in brez godrnjanja sprejeli.

Sto in sto ugovorov bi se dalo navesti, a Čuk na palci se jim ustavlja in jih odganja kot obade po letu in je vesel nove mode nič manj kot tiste, ki imajo pretenke ali krive noge in jih bodo zdaj lahko skrile ter se bo na ta način število lepotic znatno povečalo.

Nečesa pa se Čuk boji. Prihodnje mode. Pariški krojači se iz ženske le preveč norčujejo. Ali jim ne bodo drugič odrezali kril... kako visoko, tega

se Čuk še misliti ne upa. Zepške itak sprejmejo vse. Čuk na palci se je zato odločil, da bo za prihodnjo sezijo sam urezal novo modo. Gotovo jo bodo ženske z veseljem sprejele.

Ti pa, dragi Godrnjavec, pusti dolga krila v miru, ne zapletaj se vanje, ne spodtikaj se nad njimi, drži svoj nos doma in jeziki tudi. Vem, zakaj te jezi, zato, ker imaš fabriko za metle in misliš, da ne boš nič več zaslužil, ker bodo ženske s krili pometale. Prav ti je. To ti pravi «Čuk na palci».

Občinski in deželni zakon združen z notranjim pravilnikom v slovenskem jeziku je skoraj dotiskan. Tekom par tednov ga sl. županstvo, ki so ta zakon naročila, dobe po pošti na dom. Izda ga „Narodna Knjigarna“ v Gorici, Via Carducci št. 7, kjer bo tudi na prodaj. Opozorjamo že sedaj na to velevažno slovensko knjigo!

Pesem deklet.

V mestu ni kot je v vaséh, kjer fantje zijajo po ogleh. Ob nočnih urah za nemr, si v ječah iščejo kvartir.

Ima komaj petnajst let, hoče že dekleta imet; se v noči mu ne oglasi, pódoknico ji naredi.

Če same so dekleta kje, vrata fantov ne drže, nekteri nimajo časti, to čujejo naj zdaj vsi.

Med njimi res je par izjem, to tem na čast zdajle povem. Ti pridnih si deklet dobé, poštenih, lepih, to se vé.

Res Čuk na palci varuh ni posameznih deklet, a ker ni druge pomoči, naj take fante dá med svet.

ZDRAVILO.

Trpim na želodčni bolezní že kakih deset let. Človek, ki bi si rad pomagal, poseže po vsakem sredstvu. Pripovedoval sem svojemu prijatelju, da sem čital v nekem časniku, o nekehi na novo iznajdenem zdravilu. Seveda sem ga takoj naročil. Prejel sem malo leseno škatljico z napisom: »Vsak dan eno kavino žlicico te snovje.« Ko sem škatljo odprl, sem uzrl neko zmes kakor fino žagavino, ki je imela jako zoprni ukus. Jaz pa sem si mislil: dobro zdravilo mora biti grenko, in radi tega sem potrpežljivo pogoltnil vsak dan eno žlicico te mešanice. In čudno: bolečina je ponehala. Napisal sem tvrdki takoj pohvalno pismo, a boječ se, da me novič ne zagrabi, sem požiral do suhobo nadalje. Čez nekaj dni pa, ko sem bil že pri dnu...

«No s, vnovič obolel, kajne?» me je prekinil moj prijatelj.

«Ne» mu odvrnem, »marveč po treh tednih požiranja te žagavine, sem našel na dnu — pravo zdravilo!»

SANJE.

Jurij Hrbtenca je sanjal. Sanjal je, da je umrl in prišel v nebesa. Rad bi pa še enkrat prišel pogledat na zemljo, kaj dela njegova Špela. Peter mu je to dovolil, pa le pod tem pogojem, da se pusti spremenit v pajka, in da si potem sam sprede nit iz nebes na zemljo. Naš Jurček je bil zadovoljen in so je takoj spravil na delo. Sprede je bil že dolgo nit, le še devet metrov mu je manjkalo do zemlje. Hotel je še tiste spraviti iz sebe, — pa ni šlo. Naperija se in sili, sili. Naenkrat se nit utrga. Jurij se zbudi, in čuti — da pod njim... ni vse v redu...

Pravijo.

Pravijo v Trenti, da se je nek junak-hribolazec sedem krat v sneg na Triglavu z zlatimi črkami (s prstom) podpisal. Čuk poizveduje po vseh strminah in prepadih, kdo bi zamočel biti ta Zrakoplov-Eccoci.

Pravijo, da ples na Križadi v Neblem je bil zelo lep. Posebno lepo sta plesala Miklavž in Urh iz Farc. Finančne razmere pa so bile slabe.

Pravijo, da gorjanski zvonovi nimajo toliko moči, da bi šli v zvonik. Nekdo pravi, da jih bo letos spravil 2 metra visoko, za drugo leto jih bo pa kakšen drugi, v 10 letih upamo, da bodejo zvonili v zvoniku.

Pravijo, da nekatera gorjanska dekleta nočejo slišati Čukovega petja. Čuk pa pravi, da jih bode prihodnje nedeljo obiskal s cilindrom na glavi v navadenem shajališču.

Pravijo, da bodo vipavski metličarji vabljeni na »Ojstri vrh«. Predaval bo najbrž g. Nikola Pašič, koliko siréja bo treba za eno metlico. Vabljeni smo z metlo v róki, to pa zato, ker bo že velika vročina, da se homo hladiši z njo. Mi metličarji pa vabimo tudi vse brivce, na shod. S seboj naj vzamejo vse o pustu neprodane »larfe«, da si jih v slučaju vročine nataknejo. Pristopiti smejo tudi gospodje s kakšnim glazbenim instrumentom, da nam bodo malo zagrili. Z metlami bomo zmešali en hedenj zajfance. Z gg. brivci se bomo tudi dogovorili, po kakšni ceni bi nam sirk »obrili«, ker lotos mislimo iz »obritega« sirka metlice delati.

Vipavski metličarji.

Pravijo, da inteligenca iz Renč priredi igro Vražja misel. Pa to se ne ve kedaj.

Pravijo, da imajo na Slapu pri Vipavi nekega urednika, ki ureja vse ulice in kondrade ob nedeljah zvečer.

Pravijo, da se je ribji lov prav imenitno sponesel na Zelenem Jezeru. Vlovili so samo eno ribo, ki tehtala 2000 kvintalov. Sama maat tehtala več kot ves gruč, ki so z njim cesto nasuli iz Križa v Dobravlje. Zato mislijo vsa cesto z ribjo mastjo namazati, da se uglati.

Pravijo, da so tudi Zakojčeni ravnokar ustanovili »Izobraževalno društvo, katerega pravi namen je gojiti alkoholizem, kratkočasijo se pa z novo kupljenim gramofonom.

Tako je izvedel Čuk; če je to res, bo natančno poizvedoval.

Pravijo, Čuk je pravil, da imajo Vojskarji samo en zvon in še ta, da jo iz krajnjih zvoncev. — Vojskarji pa pravijo, da ga odstopijo njegovi ženi sovi, da bi zlegla mlade čuke v njem.

Pravijo, da bodo kmalu vsa tolminska dekleta zaročena s fanti z juga, kateri jih poročijo o sv. Nikoli. Čuk ve vse to že naprej. Korajžo, dekletal!

Pravijo Sežanci, da naj tisti »Picolo« tgm na Piazza delle zabe vsako jutro pred svoj prag pomete, potem naj gre čle druge pometat. Če ne bo »Picolo« ubogal, ga bo Čuk osebno obiskal. »Tudum«.

Pravijo Sežanci, da si je Kraška Vila izbrala novega kapelmajstra. Čuk ga je že videl, kako je na vel. soboto pred procesijo dirgal »Vell konočno Glovtnezza«. Bravo Dreja.

Pravijo, da je Kristili zelo presenečen, ker je našel v svoji vojaški bluzi eno avinčeno kroglo. Stvar je zelo neprijetna, ker če bi vedel pfej zato, bi imel na bluzi zlato kolajno, ne pa sedaj v žepu avinčeno kroglo.

Pravijo, da kozanjake gospodične nameravajo napasti Čuka, zato ker jim je pokvaril vso srečo in veselje pri plesu. Čuk se pa dobrika, ter jim svetuje ob večernem vrenemu, naj se prvo s smoló namažejo lica, potem s »pudrom«.

Pravijo, da Biljanci so vsadili dosti »bobas«. Kozanjci pa »šifolaz«; prihodnjo zimo upajo, da bodo parni pred tatovi.

Pravijo, da se triške punce bojijo Čuka, ker je začel zahajati v Brda.

Pravijo, da Čuk iz »Fabrike« miali prenesti gnezdo v Kozano — ker je že prestaro in da ne bo veliko poškodbe, mu jo bo pomagala peljati sva na »hiciklus«.

Pravijo, da imajo Vipolžci prav dobro letino zelenih žab. Prošnja ni še vdobljena in so se tudi vježili, da Čuk vse ve, kam je bil namenjen njih dobiček. Zato da ne bo toliko prevanjanja, napravijo raje veliko pojedino. Tem potom so povabili tudi Medanjce, seveda mora vsak povabljenec prinesiti s seboj veliko »štruco«.

Pravijo, da dotični fantje, ki so toliko opazovali kozanjska dekleta pri plesu v Smartnem, so imeli večjo izgubo, namreč ker jim je veter odnesel listnico iz žepa in so se radi tega morali zadovoljiti s tem, da so opazovali natančno dekleta, kako jim odnaša veter barvo z ličic.

Pravijo, da se gdč. poštnice v Postojni jako veselijo na izumitelja hrbtnih aparatov za uradovanje, kajti plača je itak preskromna. — Predragi naš Čukec, če se hočeš prikupiti, na prosi postojnskega Kristofa Columba, naj za božjo voljo znajde tudi kako vsaj enostavno kajtrgo, da bode vsaj eno tretjino blata izginilo iz naših glavnih ulic in s tem bode postala Postojna druga Amerika.

Pravijo, da se vipolžko društvo zahvaljuje za dobiček, katerega imajo nekateri vipolžci izkupiti za »zeleno žabe«.

Pravijo, da so gospodične iz Vipolž celiteden kuhale v kotličih, katere so prinesle iz Valerišča in St. Martina »pašto šutos« ter si s tem tolažile plesno strast.

Pravijo, da imajo v Svetem pri Komnu od godbe dobiček fantje. Odkar godci igrajo, fantje raje poslušajo godbo in ne pijejo nič.

Pravijo, da rabijo na dvorazrednici v Svetem samo en razred, v drugem nameravajo ustanoviti plesni tečaj. — Kdor se želi vpisati, naj to stori od 31. do 33. maja tega leta med 24. in 25. uro po noči.

Pravijo, da ima gor. trihuški uradnik sedaj uradne ure za tete o polnoči. Čuk mu bo kmalu priskrbel drugo uradno uto z verižico.

Če bo le sejal in sejal, bo sejalec sam ostal.

Se pastirček svojo čredo
ljubi, ko se mirno pase,
a ne mara in ne mara,
da mu kdaj čez glavo zrasede.

Bilo klicanih je mnogo,
je izvoljen malokdo,
če sijalo bo rešeto,
bo zletelo vse skoz njo.

Ni kak mlinar naš sejalec,
je minister Mussolini,
rad ima fašiste svoje,
a boji se jih v množini.

Če sejalec sam ostane,
kaj ti bode pa tedaj?
Tokrat v vsej državi volja
bo enotna enkrat vsaj.

Da vé jajce več kot puti,
kdb bi trpel to kedaj,
vzemi le zato rešeto
in drobiž ves presejaj.

PISMO.

Karo cugino.

Ti facio sapere se sto bene anke senca. Ti, kvando te son andato vija dve setimane poli že venju in regimento di fanteria sopra de hvej že anke un militar de Verona eže kuši bon piu de tu me vol tanto bene ce devo onji sera kon lu. E la femo undiči anke mezanote astasazio altro ke ti ke notivo: levi andar in nisun logo e ogi mega dito ke sero la sua spozza e ke landero kon lu a Verona. Lu že asaj riko lže kolono dej konti kusi sero rica anke mi. Adijo vien per muj, spoza-

lizio per spozica de anel tua Zeža. skuza ke non ti skrivo zlavo ma non so piu adesso sero presto Zeža K....i.

O ti uboga smradljivka, revš se nemarno, ki pljuvaš na mater in na očeta, ti ne znaš več slovensko, ker si domišljaš, da znaš laško, pa gleda iz tebe veliko revšče, ki je prodala s telesom še dušo. Nam je eno dejstvo v veliko tolažbo, da nobena Slovenka, ki postane taka, noče več biti Slovenka, zato se tudi za to ne bomo jokali, če se ona ne bo. Adijo, cara Zeža!

MILI GLASOVI.

Budanjskih pevk in pevcev [glas,

vabi v cerkev celo vas, po notah petje se vrsti, moliti poleg moči ni. Njih vrli vodja Zlatomir, igra na grgle venomer, fidli fudli tak lepò, poslušati ga nočemo. Zeljo ima takšno vsak, ki prestopi cerkve prag, si bombaža naročiti si ušesa zamašiti. Ko prišel Čuk bi enkrat k nam, nastavit uho v božji hram, prepričal bi se sam, kako, se mi prav nič ne lažemo.

Pravijo

Pravijo, da v Petrinji hodijo snubit fantje tisočake in ne deklet po srcu.

Pravijo, da ima »Čuk na palci« na Proseku dosti sorodstva...

Pravijo, da na Proseku se pleše »preporokoma« vrše. Od sedaj naprej bo vsako nedeljo tudi pri Trukutu.

Pravijo, da je Lah iz Kanala ustanovil tovarno za »gilatje«. S tem hoče boljšati valuto republike »Kana«.

Pravijo, da je v mišenskem društvu odbornik, ki društvenega pevakega zbora ne pozna.

Pravijo, da so Tomajci ustanovili zadrugo za mizerijo. Tajniško službo podelijo vsakomur.

Pravijo, da so fantje v Labinjah zelo napredni. Imajo že svoje glasilo z imenom »Vedreč«, ki izhaja v Cirapi vsako soboto zvečer. Dobi se po vseli gostilnah. Glavni namen opraviljanje.

Pravijo latotam, da bi nekaterim fantom bolj »pakale« kjkle mesto hlač.

Pravijo, da v Poljnih je vsako nedeljo birma, pa se birmajo le s steklenicami a ne po licih, ampak po vrhu glave.

Pravijo Slapljani, da če ne bo nehal Rutarski dopisnik polniti »Čukova« knož, bodo njega »namalali« na dve strani Čuka.

Pravijo tudi istotam, da se je bil tokrat zelo zmotil, ko je pravil, da se Rutarske punce ženijo a ne poročijo; zakaj tista, ki se je res zmeraj ženila, se je letošnji pust vendar poročila.

Pravijo na Dolu Otlčiči, da je županstvo v zadnjih dneh pokopalo 40.000 lir aprovizacijskega preostanka. Spomenik je izborno izklesan iz trdih buč in z napisom: Ne morem naprej po krivih potih.

Pravijo na Gorah, da bodo zidali novo cerkev, ker je ta, kot jo imajo sedaj, promajhna, tako da morajo skoro vsi fantje med sveto mašo ostati zunaj!

Pravijo, da so nekatera dekleta na Gorah sklenile, da bodo vodile fantje za nos. To se pravi, če se jim bodo pustili. Pozor!

Pravijo na Ajševici, da se je znani gospod prepiral radi Čuka. Ljudje mu pravijo: »Kako je g. Gigi? Ali ste brali Čuka na palci?«

Pravijo na Ajševici, da tam živi buržuj Čalčut, ki dela podnevi in ponoči, po dnevu se cinga na »šublie«, po noči pa hodi pit k ljudem.

Pravijo, da so Laznarji kupili neki udovj svetinjo iz korena v znak hvalvežnosti za širjenje kvant.

Pravijo, da nekateri fantje iz Dolice ki imajo svoja dekleta v Kastelcu da ne pridejo 14 dni k njim da ne vidojo ne slišijo več nič; a zakaj, ve tudi »Čuk na palci.«

Pravijo, da se je blizu postojnske jame kopalo vidro izpod obrežja. Pri tem nevarnem poslu so igrali tudi glavno ulogo gg. krojač, mehanik, manufakturni nadkontrolor in klovec, ter so imeli poleg vil, sekir in krampa še škarje, pilo in žveplo sebi v večjo varnost. Ker je pa vidro trebušnik-motilec že davno prepodil, so jo raziskovalci podzemskih jam po trudopolnem delu naglo odkurili. Na prostoru se je pa zemlja za 32 cm pogreznila. Čuk jih je videl.

Pravijo, da obiskovalci gostiln, kavarin in hotelov v Postojni nosijo vedno v večernih urah sveče in žigice z seboj, ker pridejo večkrat v nevarnost, da so obsedeni. Tolažbo pa imajo, ker je že na potu transport kitajskega bežga za napeljavo vodo, da izpod Nanosa. S tem preide vsa moč, ki gre sedaj na vodo, v elektriko, tako jim bo olajšano.

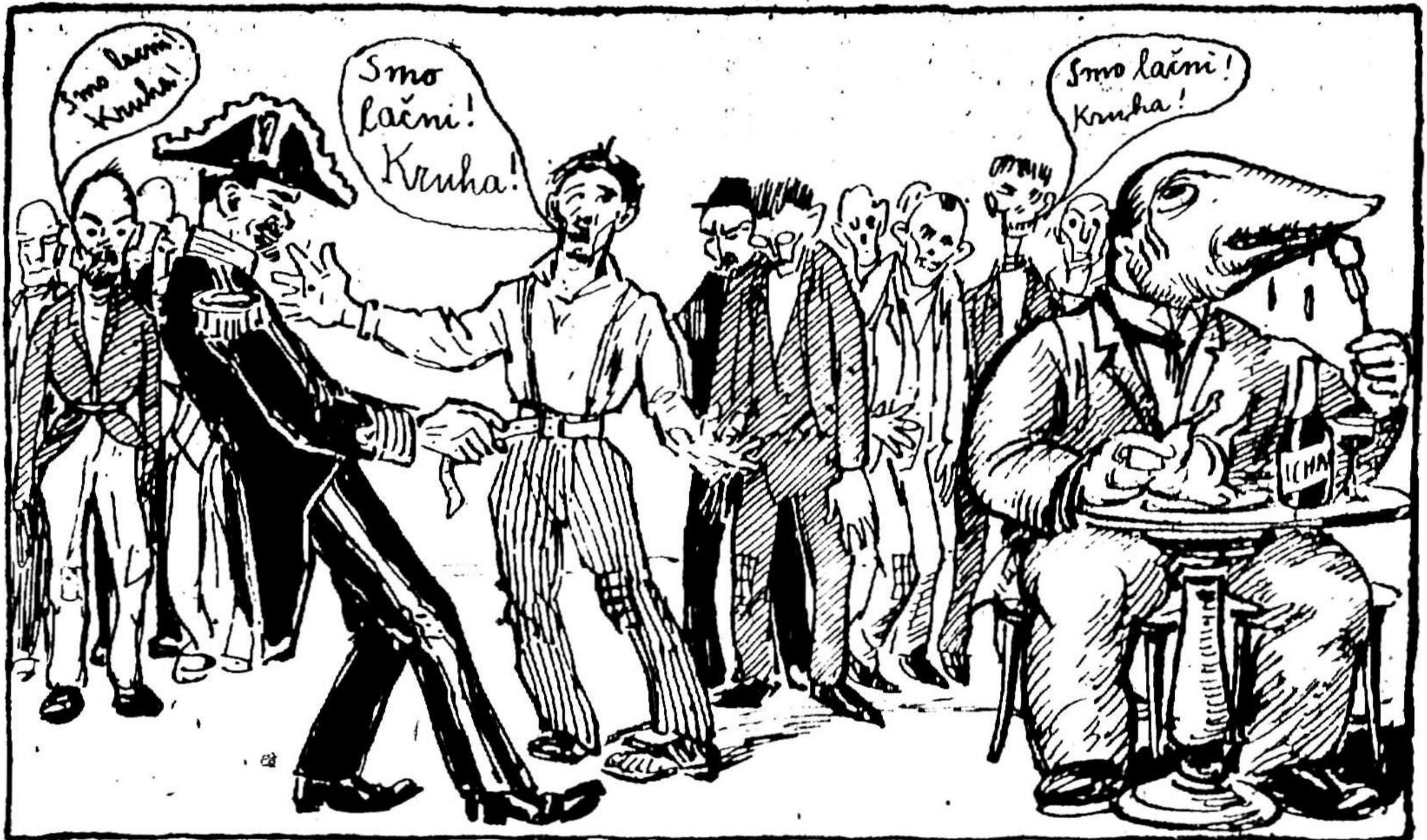
Pravijo, da bi bilo najboljšo, da bi se lirska Bistrica radi velikega razvoja proglasila za mesto, ker kot trg se ji že za malo zdi.

Pravijo, da na Sempolajski cerkvi večjeje opeke z žico ker se bojijo, da jih burja ne odnese.

Pravijo v Čuku, da nam Z... napravijo poštni urad, a ne vemo kje, Dopisnik naj to sam pové.

Pravijo, da dekleta na Banjšicah niso imela seje, kot je poročal zadnjič Čuk, ampak se je samo dopisniku tako sanjalo. Za te sanje dobi v kratkem zlato medaljo iz rumene kore, ki si jo bo obsnil od zadaj na hrbet.

Skrb za državne uradnike v Jugoslaviji.

Tu uradniki so znani
za vestne skoz in skoz,
cel dan sedijo, v akte
potikajo svoj nos.

Če je profesor, v šoli
vam muči ves se dan,
da bo kaj naraščaja
za ta prelepi stan.

Če vesten je uradnik,
nikar ne pripisuj
to morda njemu v dobro,
besedo drugo čuj.

Da uradnik ne prevzame
preveč se od dobrot,
naj lica si potegne
in trebult svoj navznot.

In tudi lepa sukinja
prevzame vse ljudi,
za to si suknje nove
naj ne nabavi si.

Ni treba gledališča
ni treba knjig mu nič,
naj za zahavo hodi
v zeleni log kot ptič.

Če deca malo strada,
se bolj učila bo
in ženska bo ljubila
ga lačna bolj zvesto.

Tč dobrine mnoge
si vzel je pred oči,
minister vseh modrosti,
zato denarja ni.

Ne morda trdosrčnost,
ga je speljala v to,
to je ljubezen sama
in pa previdnost ž njo.

Kdor hoče, da desnica
države še drži,
naj bode mnogo dela,
a malo novcev v nji.

Če dvigne kdo proseči,
zahtevajoči glas,
za lakoto se najde
še kak usnjeni pas.

Nekdo pa je obsojen
na dobro vse jedi,
se z deležem sestradanih
verižnik naš masti.

VENEC.

Po Julijski Krajini nabirajo denarne prispevke za venec vsem onim primorskim narodnim mučnikom, ki se mučijo po Ljubljani, Mariboru in drugod ob gorki peči in polni skledi ter so svetega mnenja, da bi se morali pod Italijo živeti Slovenci dati žive speči in umreti najmanj take smrti kot sv. Vid. Venec bo iz samih kranjskih klobas, opleten s kislim zeljem, ki jih bo gotovo razveselil in jim znatno olajšal bridko mučeništvo.

ODLIKOVANJA.

Pravijo, da je jugoslovansko odlikovanje, ki je doletelo Mussolinija, nanj zelo blagodejno vplivalo, da so celo njegovi pristaši ojačili svoj apetit na Jugoslovane. Baje se pripravljajo pred log, da odlikujejo z redom Sv. Save tudi one fašiste, ki so se na ta ali oni način odlikovali pri dogodkih na Krnu, v Marezigah, v Trstu in drugod. Fašisti pošljejo v zameno red debele gorjače, če bodo mogli, seveda.

TRGOVSKA VEST.

Skupina bivših ministrov je sklenila, da sezida posebno tovarno, v kateri bodo izdelovali pasove za stiskanje uradniških trebuhov. Baje se danes vrši

med posameznimi ministri prepir, kdo je izumitelj te prekoristne in bistroumne iznajdbe. Baje si bodo vzeli vsi patent na to blago. Varstvena znamka bo prazen ministerski stolček. Baje bo tudi Mussolini naročil mnogo teh izdelkov za uradnike in vojne oškodovance Julijske Beračije.

Pravijo, da ni bil Atila tisti, ki je zavzel svoječasno Emono, ampak Augustus Bulikus, ki se je utaboril v Latermanovem drevoredu in razstavil svoje žrtve.

Pravijo, da so nekateri veletrgovci v Sloveniji napravili ponudbo, da prodajo pajčevino iz uradniških trebuhov. Baje so vrše pogajanja, da jo pokupijo Goričanke za mreže na glavi, toda se jo boje, ker baje kruhli, tega pa dekleta ne marajo.

Pravijo, da bodo začeli izvažati ljubljansko meglo, ki je pripravna za zidanje gradov v oblake. V Ljubljani imajo pa baje že toliko gradov v oblakih, da bi lahko kar cele stavbe prodajali s temeljem vred.

Pravijo, da so je ustanovila že smariborska oblast. Mi je do sedaj še nimo poznali. Naši Kraševci poznajo samo »božjo oblast«.

Pravijo, da v Domžalah izdelujejo ključavnice za na usta domžalskim klepetuljam. Ker so ključavnice jako praktične in zlasti v Domžalah in okolici tako potrebne in poleg tega pa nepredrage, se priporoča gg. županom, da jih naroče v veliki množini za vaše klepetulje, dalje možem, da bodo imeli na svetu prijetne urice ob zakljenjenih gobčkih svoje

boljše polovice, kakor tudi lantom, da jih naroče, za svoje punčke, da jim jih nataknejo, ko odidejo od

njih, da ne bodo ogledale do kosti vsacega izmed njih. Trgovcem 25% popusta. Pojasnila daje Čuk na palci.

OPOZARJAMO RAZPRODAJALCE ČUKA NA PALCI, DA UPRAVA SPREJME LE 10% NERAZPRODANIH LISTOV NAZAJ. — Če razprodajalec n. pr. dobiva 50 listov, sme vrniti le 5 iztisov. Razprodajalci morajo od nerazprodanih čukov poslati upravi glave nerazprodanih listov, v nasprotnem slučaju bodo morali plačati vse liste. Razprodajalci naj točno vsak mesec odpošljeje izkupiček prodanih listov, sicer jim dostavljanje lista ustavimo.

Uprava lista Čuk na palci.

Ribničan Urban.

Vajste, največ b'vam povedou, pa me majnde ne buoste vrjele. Ampek je prou rajs, toku gvišnu, koker je Buh u nebjesah. Najprej pa vam muorem šo uomajnet, de so pr nas u našem majste ljetriko po cajste dajlale. Ze naše majstu je tu prou jen lepu, ampek ze krave pa an cajt naj blu. Tu pa zetu, k' so po cajste ze ljetreko jame kopale, pa najsmo muogle puotlej s kravame čjes. Vsak večer je kašna

uod žeje pred grabname poginla, zetu k' naj tla čjes skuočet, de b' jo u ližo pejlala nepajet. Če b' čjes poskakale, b' si morde kašna lehku nuogo sfdjerbala al' pa še zlomila; zetu smo pa kar lepu bještru piistle, de so rajši pokrepale, koker de b' si srute nuogje polomile. K sm jest vidu tuotku nesrječe, sm kar muojo ruobo uopertu pa sm šu po svajte, s trebuham ze kriham. Tam pr Šimpjetri najke sm u ane vase popruosu ze jerpergo, pa k' najso jemajle neč sena

jen listje, so me pa kar guore u prvo stek poslale. Ospuoda, k' je bla tiide tam ne kvartjerij, se me je pa toku ustrašla, de Buh nes vare. Jest sin lepu mjeruu žedu pa počase uaprej lajzu u tsto kamro, k' so mi jo odšafale. Pa glih, k' sm tu nuotre stuopet, je aden skuču nezaj u ano drligo kamro, pa hnyalo spjet ven pršu. Majnde se je mjenje toku ustrašu, al pa se je bau laškeh Slovajneu, k' je von pršu, je tu majnde lot ne potrajbo. Samu u srlice jen gatah je blu. Ne glave je jemu klapiik s pišecam, wokul pasa pa revolver prepašan. Koker sui spjet tu uostom kao kruoto vidu, so se mi kar uista odurlo, toku de mi je lajzu z uohi pala. Jest sin se nlega bau, uon pa se bl mione, k' je šu u sameh gatah pa z revolverjem ke, k' je ne vratah dvakret neč zepisanu. Kaj najso tu matatlerji matatel Jojmenes, vajste dol Kedu je najke tu še kedej vidu. Ampek u

Postuojni je blu pa še gurje. Majnde se buo lajtas prenoredila u Kitajsku al pa prou u Kalabrsku majstu. Ja nu, an gespud je ne pušto pršu, pa je djau, de se ne snaj tam u kanchiji prou neč več po slovajnsku majnet ampek samu po lašku zmirej. Če se buo kedu prute tem pregrajšu, ga buojo pa kam djokeč prestauke, de buo slovajnsku pozabu. Tam se dajla že use uerube, al pa pa uobel kfiuste. Tu dan so jemalle fajerberkarji uohcet ne Čikovec, pa so bli ani toku vesjeli jen korajžul, de je blu koj. Aden ki je heđu duosti grimlov, je djau, de ne buo uod zdej neproj nebana šise več pogorajla, zetu k' buojo fajerberkarji že an dan poprej s špricucanaj močili šišo, koker se buo užgala. Tu ne buo slabu, zetu buoni pa tuj jest skišov, da buojo lde muolo ruobo poprej pokepili, koker buo lajs zajno zrastu.

Slovinci v Julijski kraljini! Upišite se kot člani „Goriško Matice“ pri krajevni in pokrajinski. V oktobru dobite 4 lepe knjige za 6 L., med temi tudi vezan molitvenik, obsegajoč 300 strani. Čas za vpisovanje je še ta mesec.

Knjige „Goriške Matice“ v vaško slovensk družbo / Narodno grešil, kjer teh knjig ne naročilo

Pismo iz Verone.

Od osmega top. polka, 8. baterije pošiljamo slovenskim fantom in dekletam lepe pozdrave: Terčon F., iz Klanca na Krasu; Miha Štefančič, iz Jablanice od Hirske Bistrice; Pavlin Pavel iz Mirna; Anton Čok iz Lokve na Krasu; Franc Hrobat iz Dobravlj na Vipavskem; Stanislav Makuc iz Lokvi pri Gorici; Karan Rudolf iz Batuj; Pregelj Ivan iz Renč; Pintar Franc, Št. Maver; Lukančič Peter iz Skrilj; Zabrič Jožef iz Brestovice; Stanič Franc, Brestovica; Puh Metod iz Sela; Malneršič Franc iz Mastenjevasi; Kodrič iz Preserje na Krasu; Samsa Anton iz Knežaka.

VOJAŠKO PISMO.

Sprejmite mnogo srčnih pozdravov iz tirolskih visočin od nas slovenskih vojakov-topničarjev, 3. polka, 8. gorke baterije. Pozdravljamo prijatelje in znance, stariše, fante in deklete. Posebno deklete, ki so pozabile na nas. Kak' je naš vojaški stan, fižol in pašta vsaki dan, košček le mesa je vmes, a lupki-lupki do ušes. Gerželj Ivan, Studeno; Stemberger Jože, Novokračine; Mavrič Ivan, Hrušica; Malečkar Anton, Smarje; Krehelj Jožef, Ostrožno Brdo; Sanj Jožef, Knežak; Barčič Anton, Podgorje; Maslo Jožef, Ostrožno Brdo; Simčič Jakob, Studeno. VOJAŠKI POZDRAV pošiljajo slovenski gorski topničarji III. polka, III. bataljona iz Aoste, vsem znancom in prijateljem, fantom in dekletom in Čuku z repom. Ker je Čuk ponočni ptič, naj pogleda v vsak kotič, ako naša so dekleta, od južnih fantov kaj prevzeta.

Cujte, nam se čudno zdi, nihče pisma ne dobi, zato pa Čuk, Ti dobro glej, vse, kar vidiš, nam povej. **Habé Franc, Črnjeh; Podbršček Ludovik, Plavec; Albin Bolbi; Evgen Vidmar, Otlica; Franc Bizjak, Rifenberg; Jožef Frank, Hrače. Mirafiori 25-4-923.**

Pravijo, da so Hotčikorske punčke zelo žalostne, ker jim je voda Idrija nesla most, po katerem so hodili fantje v vas. Hudo je res. Pravijo, da so se v Smartnu iz dveh učiteljev naredile tri maestre, če pojde tako dalje, pojdejo vsi učitelji za maestre, učenci pa na luno. Pravijo, da bodo Smartenci imeli vse plesne tam, kjer odnaša veter pudex z lic na Kras, kjer je premalo zemlje. Pravijo, da Stržiškarji največ vina v „raufku“ popijejo. Kdor dokaže, da to ni res, dobi 1000 L. nagrade. Pravijo, da ni bol luštnih deklet kot je kalarskih devet, pa le ena je vmes, ki je krasotica za res. Pravijo, da je bila v Števerjanu pri plesu v Kakeneh izguba, ker je bilo več natakaric kakor gostov. Kdor bo če bit dobro postrežen, naj pride. Pravijo, da so lokovski fantje zelo podjetni in zavedni. Ze pred leti so ustanovili društvo „Pijančevanje“, zadnjič pa so igrali igro „Pretepe“, ki je baje dobro izpadla. Komu je bil uamgajen dobiček, je razumljivo. Pravijo, da ho v Čezsoči klobuk na javni dražbi; najnižja ponudba L. 120. Klobuk obstoji iz samih mišjih gnezd. Pravijo, da od Čezsoče do Koritnice je bilo dosti poklicanih in malo nasičenih. Pravijo, da Čezsočke ženske prosijo Čuka na palci lepega vremena, da jim ne poginjejo korenine klepetanja. Pravijo, da bodo v Klanecu vili 20 q težek zvon iz Ilovice, da zdruzi sosednja društva. Pravijo, da Sečani nimajo vrvi, zato pa čakajo, da bodo „beke“ zrastle, da bodo z njimi zvonove na stolp vlekli. Pravijo, da so na Vrhovlju dobile nekatere punce slamnatoga moža mesto okinčanega maja. To je videl Čuk. Pravijo, da bodo dali v Hrastju pri St. Petru na Krasu vse poštarje v pokoj. Zato bodo nastavili v službo ženske.

Pravijo, da predsednica gonjaških kleptulj vsled velikih žalug, dobi zlato kolajno, in lavorikov venec. Seveda tu kulturno društvo podpira tudi nekaj moških oseh. Pravijo, da na Sirokem Tomaskov Matija odpre poleg velike žabje obrti tudi klavnico in je zato do naročil ordonancu, da sklče občinske može, to je župana, slikarja in „špriverferja“ na veliko pojedino, ki naj bi se vršila ob polnoči pri nočilu. Sodeloval bo žabji koncert ob luninem svitu. Pravijo udeležje, da se bo pečala mesnica posebno u pripravljanjem žabjih pečutov, zakar je že najeto osonje, ki bo se vezalo po 12 skupaj, da se pošlje kralju prvi vagon teh hčmenec na gorški velesejm. Ker je obrt popolnoma močerno urejena, se bodo izkoričala tudi žabja črva, v kalera se bo hnyalo žabje kvakanje in njeta poslalo pa pevsko visoko kolo za izkolanja glasov. Pravijo, da je par dobrovakih „frajlice“ jako iznajdljivi. Da bi se vsu zamerilo Čuku, so začelo nositi dolga krila, da bi pa ljudje vuceno lahko občudovali lepoto ush nog, so si zamislile vožujo na moških kolesih. Pravijo, da bodo napravili po lirsko-histričnih Ravnicah tramvaj, katerega uprvodnik bo Popček Križov, če ne bo prej poklican u grandirjem. Pravijo, da se nekatera predljamska dekleta hodijo v kavarno učiti plesat, ker valček in polka sta prevedo navadna plesa. Modernjša sta „tango in moša“. Pravijo, da so nekatera obloška dekleta taka, da temvečje bazaba ko je, tem rajše ga imajo. Ob sobotah mu svajce operejo, ob nedeljah je pa „Oh, ljubček moj!“. Pravijo, da se je Alfonz iz Kanala pred par dnevi odšel učiti kuhar v Puma Hotel v Ljubljano. Toliko na znanje. Pravijo v Postojni, da gospica s štirimi očmi... (ostalo konfiscirano). Pravijo, da so ustanovili v Velikih Zabljah društvo za igrati krečet in briškulo. Imajo vsaki večer vaje.

Pravijo, da je M. O. ki je kupil srečno palč brivcu v Kanalu, zadel skoraj glavni dobiček „L'Italica“; sto se je ro gmalva za pet števil. Čuden slučaj. Pravijo, da je pripela še isti dan, ko je izšla zadnja številka Čuka, „L'edja“ irgovske mošnjave ljubike Beacije“ v Kanalu in se je morala radi krasnega vremena uvidrati pri ladje delnici (gugalkah), kjer je izlozila več tonelaj gladoleđa. (Glej naslovno stran Čuka u aprilu.) Pravijo, da je poschna deputacija poslala u Kanalu z u Savo na cedu, odde k Čuku s prošnjo, da izreče v imenu obdarovank za patronat „briljan“ ob priliki 1. maja najiskrenejšo zahvalo učiteljem za njih trud in za publicno uoč. Pravijo, da je Baulo velika persona, kljub temu, da je suhec. Pravijo, da bi „Salvadigo“ iztaknil Čuku oči, ako bi ga dobil. Pravijo, da je Dorando postal zelo prevesten odkar uga makovilo. Baje napetji got okrog sveta v 24 dneh. Pravijo, da so je zgodilo pred kratkim, da so se prvašaj ženake, ki so prišle v Trst, dejajo v trgovini; sto parjo moglo itabno, che slovenca (Obolice). Pravijo, da tudi nekateri fantje, ki pridajo v gostilno, ne zraje več slovenski. Ni čuda, ce so pamet v vnu vtopili in v „mione“ zaplesali. Pravijo, da se je boter k... ili ob priliki nekoga pogreba na Gradiscu tako nazval „nozje stimec, da je zametjal vrata od masega slomarja z vrati, da bi prsel na prsto. Zgodilo se je tudi to tej priliki, da je grdoč proti Biljam objemal in prisegal večno ljubezen in zvesjubo nekemu drevescu, stu stura. Pravijo, da bodo ustanovili v Gor. Tribuvi, mlinarsko zadrugo. Pravijo v Deačlah, da bo zguba s samostanom starih stricov. Oba predsednika, iz Deskel in Ložic nas mislita zapustiti, in se kar na tik tak oženiti. V ta namen streljata prav pridno so sedove kokoši. Stari strici in Čuk, ki bomo gotovo povabljeni na ohcet, se že veselimo mastne kokošje pečenke.

Pozor kupovalci čevljev!
V ulici Garibaldi št. 4 (prej Via Teatro) v GORICI pri „CALZATURIFICIO VENEZIA GIULIA“
 se nadaljuje
izredna prodaja čevljev
 vseh vrst in oblik, iz usnja in iz laka.
 Te dneve se nabajajo v razprodaji velikanske množine
prazničnih čevljev
 iz bele jehovine in belega platna za ženske, dečke in deklice za birmo, moške in otroke, z respičnim in realnim
40% do 70% popustom na stalnih cenah.
 Enako je na prodaj velika množina SANDALOV vseh števil. - Z nakupom tovarniških slabih čevljev, ki so napravljeni iz raznih ostankov ste oškodovani, medtem ko kupite pri naš za isti denar obuvalo iz pristnega in dobrega usnja.
 Našo zalogo lahko obiščete ne da bi bili primorani kaj kupiti.
Prepričajte se o res izredni in ugodni priliki!

Pravijo, da ni nič izvanrednega, ako nekatera kobiljanska dekleta čutijo premalo ali celo nič »kratkočasnosti« od domačih fantov. V tolažbo naj vsebujejo na znanje, da v enaki krizi se najraje dekleta (več ali manj) tudi drugod in da sreča ni še nikdar vse enako sledarila. Domači fantje se sklicujejo na različne napake in pravijo: so premlade ali prestarane; s predolгим ali prekratkim jezikom; ene se preveč kopljejo v parfumi in vodi in valjajo po cipriji; druge se pa ogibajo navadno tude, kakor hudič žegnane; tretje zopet, so preveč izbirčne. Pravijo tudi, da fantje se nič ne hudujejo radi konkurence od strani južnih na domačem trgu, ker med obilnim in vsakovratnim blagom je tudi nekaj »tare«, katero bodo težko oddali domačinom.

Pravijo, da so iz gornjega Lokoveca dekleta zelo, neustrpno čakale Sv. Jurija zelene kape, da se poročijo posebno z njo, ki je bila latil deležna »hozanja« če se še kaj spominja, ko je mogla teči naravnost proti domu, da si je svoje britko srce potolažila.

Pravijo, da lokovski fantje se rajši ženijo z litrom vina v Klanecu in pri kolencu, kakor z dekletom, ki jih je toliko na razpolago. Dekleta bodo menda vložila rekurz na čukovo ministertvo notranjih del, da bodo fantom razhistrile razum, kaj se pravi dekletom čakati z zakonom. Torej dekleta na delo in ni treba nič več čakati.

Pravijo, da je neki krčmar iz Slavice ponujal po Istri tako debel krompir, da je tehtalo 25 komadov 100 kg; a sinola je bila ta, da so se vsi vzorci med potjo poizgubili.

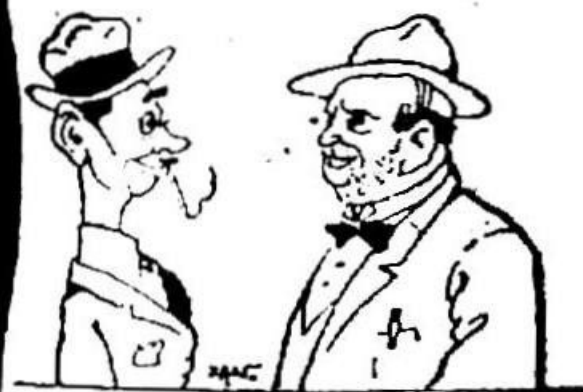
Pravijo, da so inčič med vojno v Postojni tako »slano«, kaj je pobirala mesto rožic in travce jajca, klobase in pršute ter se tudi gasila z-slivovko in banjevcem.

Pravijo, da zna Jaka iz Malega otoka skuhati iz enega kragulja tako mastno juho, da iz desetih krožnikov ne moreš masti spihati in, da tako občuduje, da po zavžitju enega krožnika iste spravi vsakega moža v mladeniško navdušenost.

SOVODENJSKA:

Pri nas pijanci delajo
Oj delajo tako:
V gostilni vince pijejo,
Doma pa žene bijejo!
Tako delajo, oj delajo tako!

Pri nas pijanci delajo
Oj delajo tako:
V gostilni vince bum-bum-bum,
Doma pa žene rum-pum-pum!
Tako delajo, oj delajo tako!

PREVIDNOST.

Prvi razbojnik: »Povej mi, ljubi kolega, zakaj si šel iz Trsta?«

Drugi razbojnik: »Jaz sem svoj nožič nekemu bogatašu preveč pritislil na vrat!«

Prvi razbojnik: »Aha, potem si jo popihal.«

Drugi razbojnik: »Seveda, saj se ne more vedeti, če bi stvar pred sodnijo morda le preršno ne vzeli.«

Čukova Listnica

Dokument. Vi ste pa tič. Kako izborna izrabite prostor. Prvo napišete z rdečilom, počez pa še s črnilom, da je dvojna pisava. In vi mislite da bomo mi to zmedo razvoljali kot žično ograjo. Vrgli smo jo v koš. — **Kaj nam pa morejo.** Nič vam ne morejo, tudi mi vam nič ne moremo in oprostite, če je šlo v koš. — **Imenje.** Ni bilo vse porabno. — **Pečine.** Drugič bolj kratko in bolj kaj zanimivega, pa bo prišlo v list. —

Avber. Čuk se napeja, da bi bral, pa ne more scifirati črk. Vjezl se in v rlec v koš. — **Branica.** Fantovski dlogdek čisto navadne vrste za enkrat ne bo za v list. — **Gorica.** Res da je Čuk kosmat, ker ima perje, tu da kosmatih dovtipov ne mara. — **Ples v Kakancih.** Ta ples je moral biti res zelo imeniten. Čuka na palci že ušesa bole od njega. Če bi vse dopise v njem zažgal, bi si pa res lahko polento skuhal. — **Dekant.** Čuk je obljubil, da bo vsakega pikal? Seveda. A ravno tako tudi vas, če se mu zljubi, ne pa vsakega, kot se bo vam zljubilo. — **Kanul.** Pustimo take osebne zadeve, ni da bi se norčevali iz človeka, če ga zadene nesreča. — **Gorenjsko polje.** Vedno se ženijo, nikoli ne poročijo? Stara reč — ki ni, da bi jo trobili v avet. — **Loka v Istri.** Dekleta so — žalostna, ker ne pridejo fantje do njih. Ko ni hotela gora v Mohamedu, je šel on k nji. — **Vedrjan.** Domače stvari naj ostanejo doma. **Bajta.** Vrag naj prebita, zlodej naj razume, jaz ne moram, četavko sega Čuk na palci. — **Dornberg.** Če bi hoteli vsakega fanta in vsako dekle namalati v Čuku, bi moral biti Čuk večji kot sejem sv. Andreja v Gorici. — **Sl. Viska Gora.** Nič ne razumem prav, če ne razumen, sem pa tak, da ne priobčim. Pa drugič koš. — **Zugorje.** Takih stvari, kaj kdo po česti govori, Čuk ne vzame, ker ga prav nič ne arbi. — **Topolec.** Kratkakrika se je šla učiti plesati v Gorici »stango« celo? Tu ne plešemo tango, tu plešemo samo vsled dobrot, ki nam jih vlada gode. — **Lože.** O jeji! Rad bi bral, pa ne morem. Ker sem po sovražnik slepote in bi rad gledal do smrti, ne bom bral teh stvari, da ne oslepim in si ne bom napejal možganov, da mi ne počijo. — **Prva cesnica.** Ne priobčimo. Za nas ne za druge nima pomena. — **Tribuna.** Osebnost, da je joji! Zato ne bomo objavili. **Junec** bil je korenjak, a ne dovolj, da bi prišel v Čuka. — **Cerovo.** V koš. — **Spodnja Idrija.** Isto. — **Ročnj.** Pustimo travo rasti, ko bo dovolj velika, se bo osel pasel. — **Rihemberk.** Isto.

Pravna pisarna advokata ARVENO TROTTA

v Gorici, Via Garibaldi 18
pravna pomoč za vojne oškodovance, civilne in trgovske zadeve.

Med Univ.
Dr. RADO SFILIGOJ
se je preselil v
Via Mameli
(Via Scuole) št. 8,
tik stare gimnazije,
ter ordinuje za kirurgijo, porodništvo in ženske bolezni od 9 - 11 in 2 - 3.

Pozor!

Od dne 15. aprila naprej popravljam ure
po znižani ceni.
Popravljam žepne ure, budilke in druge po **L. 6 komad.**
M. ŠULIGOJ, urar
via della Barriera 43, pri državnem kolodvoru v GORICI.

MIRODILNICA
v zvezi v lastno
dišavnico
E. GRAPULIN
Nasproti Ljudskemu vrtu.
Na drobno. Ta debelo.
Cene brez vsake konkurence.

Josip Kerševanji
mehaničar in puškár
v Gorici, Stolni trg 9, dšno.
Zaloga različnih kivilnih in kmetijskih strojev, dvokoles, pušk in samokresov, ter vseh posameznih delov, spadajočih v mehanično in puškarsko stroko. Strokovni, brezplačen pouk v umetnem vezanju in krpanju.
Lastna delavnica in popravilnica; Stolni trg 5.
Poniklanje in lakiranje v vsaki barvi.
Priporočam vsakemu Original Mundlos šivalno stroje, ker so najbolj zanesljivi, za to jamčim 15 let.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA
Via Carducci 7 v bliž. gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7
ušje, nadplati, podplati, čevljarke, sedlarske potrebščine.
:: Vrvi, bliči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::
Sveče, vesek, kadla.
Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.
Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.
Podružnica v Solkanu.

Pozor Pozor
na najstarejšo goriško zalogo pohištva!
Prodajam pohištvo po zelo nizkih cenah, in sicer:
Omare od 200 L. navzgor
Posteljnake 90 " "
Vzmeti 70 " "
Žimnice 60 " "
Spalne sobe 800 " "
Velika izbira kompletnih spalnic najelegantnejših in priprostilih z železnimi posteljniki.
Z obilen obisk se priporoča
Ant. Breščak, največja zaloga pohištva na Goriškem z lastno delavnico v Gorici, Via Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in Via C. Favetti 3.

Prodana se
DVA KAMIJONA
tritonski „SAURER“
in pettonski „FIAT“
oba v dobrem stanju.
Natančnejša pojasnila pri
Občnem konsumnem društvu v Idriji.

Tovarna sodovke
Brata Cossovel
Gorica, Viale 24 maggio N. 19
 ✎ najboljši izdelek. ✎

Zaloga piva „ADRIA“

Priznano najboljšo pivo v Julijski Benečiji. Zaloga v Gorici, Via Silvio Pellico št. 10.

Za obilna naročila od strani gosp. gostilničarjev se priporoča

Franc Berzellini
zalogatelj.

MOBILJE DOMAČI IN INOZENSKI IZDELKI.

NAJNOVEJSI VZORCI.

STALNO DOHAJANJE.

O. BERTI,

Gorica, Piazza della Vittoria (na Travniku) šte. 21. Telefon šte. 66.
 Poročne in jedilne sobe, pohištvo, železni in medeni posteljniki, o-mare in ograje za predsobe; sprejemnice, garniture »Club« in navadne, mobilije za urade v ameriškem slogu in navadne, stolice in naslonjači v veliki izbiri, mizice, popolne pisarne, vozički za otroke, divani, žimnice, vzmeti (žuste) itd.

Popolna oprema restavracij, uradov in zavodov.

POSEBNI POPUSTI ZA PREPRODAJALCE.

Sprejemajo se vsakovratna naročila za pohištvo in zagotavlja točno in prvovrstno pripravljeno blago.

Zapomnite si:

Fotograf JERKIČ

Ima svoje odlikovano podjetje v Vrtni ulici (Corso Verdi) št. 36 v villici na dvorišču.

VELIKE ZALOGE PO ZNIZANIH CENAH (AL RIBASSO)

NA DROBNO!

NA DEBELO!

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM
Osrednja zaloga v Milanu.

Prihodnji ponedeljek bo stavljen na prodaj prvi velikanski stok tkanine nekaterih tovarn, ki so ponehale z obratom. Izjemni popusti. Obiščite naše izložbe. Važno. Opozorjamo cenj. odjemalce, da se nahaja naša zaloga samo v Via Savorgnani 5 in naj se ne zamenja z drugimi sličnimi.

Navajamo nekatere predmete:

ZEPNI ROBCI, OBSIVANI	L 0.75	JOPICE ZA GOSPE	» 5.90
MOSKE NOGAVICE	» 1.10	ANGLEŠKA TKANINA »PELLE UO-	» 4.95
PRTI ZA ČAJ	» 1.25	VO« NA METER	» 9.90
KUHINJSKE BRISAČE	» 1.90	SPODNJICE, VEZENE	» 15.50
PRTIČI OBSITI	» 2.50	KOMBINE ZA GOSPE	» 29.90
MADAPOLAM ZA SRAJCE, METER	» 2.50	RJUHE Z AZURJEM	» 29.90
GOBASTE BRISAČE	» 2.75	POSTELJNO POGRINJALO	» 29.90
ŠVICARŠKE VEZENINE	» 2.50	POGRINJALO, PEPELASTO, VOL-	» 29.90
DRUŽINSKO PLATNO NA METER	» 2.95	NENO	» 49.90
OVRATNICE PLETENE	» 3.50	ZIMNICE	» 55.90
NARAMNICE Z DVOJNO LASTIKO	» 3.50	RJUHE, VEZENE, ZA DVE POSTELJI	» 64.90
SRAJCA, VEZENA	» 9.50	PREŠIV, BARVAN Z BELIM PLAT-	
MODERČKI VEZENI	» 3.50	NOM	
OBPOSTELJNA PREPROGA	» 4.90		

Bogata izbira blaga za moške in ženske obleke. Baržun za lovske obleke. Izdelano perilo. Platno, trliž, maje, nogavice, robci, brisače, gobasto blago za kopalne plašče, belo in barvano, preproge, zastori, blago za pohištvo, volnena pokrivala, žima, potrebščine za neveste, popolne dobave za hotele in zavode, izdelane žimnice z žimo in volno.

Direktni uvoz volne za žimnice.

Preprodajalcem posebni popusti.

Prosi se za italijansko dopisovanje.

NB. Vsak predmet, ki ne ugaja bodisi vsled cene ali okusa, se vzame nazaj. Stalne cene. Prodaja pod postavljenimi nadzorniki od 9 do 12 in od 14 do 18.

VIDEM (Udine) - Via Savorgnana 5 - (Udine) VIDEM